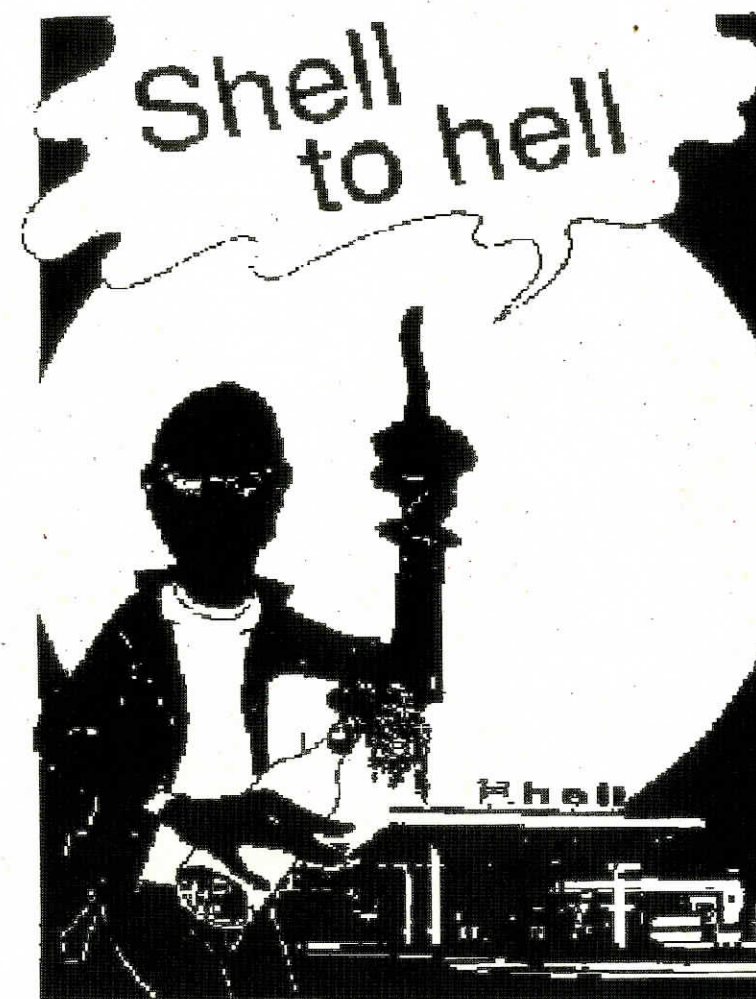
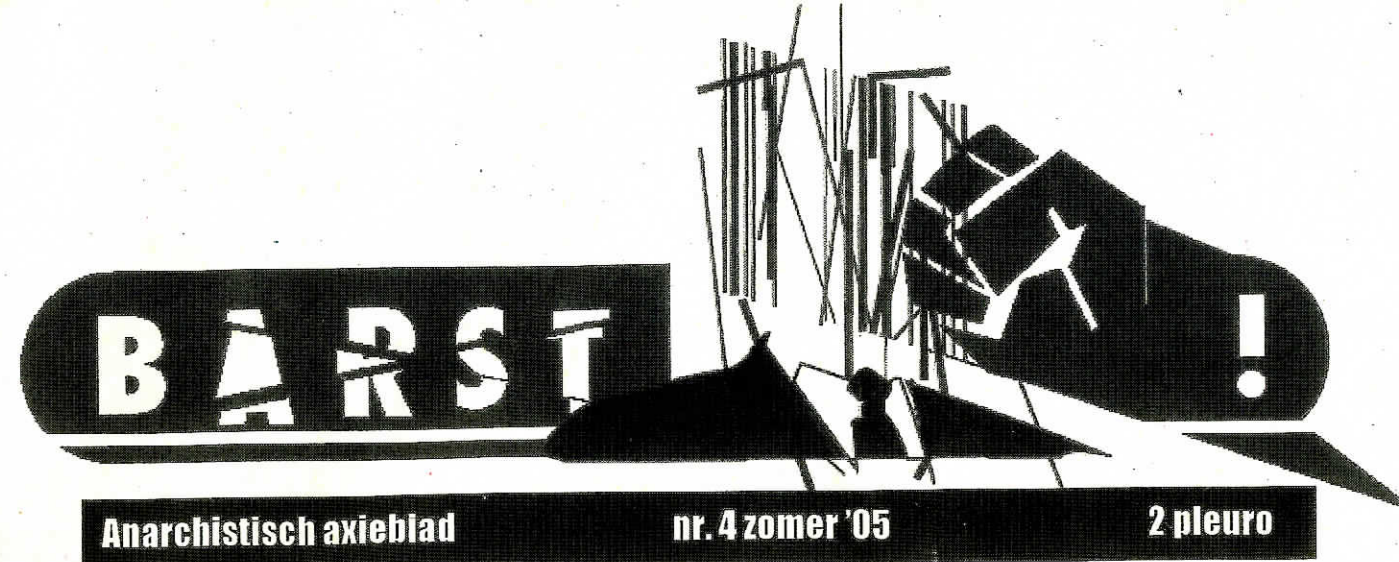

Kalender...

- 2 sep 19u: animal rights benefietconcert (Spite, Zaccharia, Maudlin en Lost in Rhone) in OHK – Chistinastraat 13 - Oostende
- 3 sep: Riffrock: Gratis Festival (o.a. Red Zebra, Cowboys and Aliens, Camden, de Nihilisten) op terrein van de Zandberg.
- 3 sep: (nog niet 100% zeker) solidariteitsdemo in Aachen (www.escapeintorebellion.info)
- 5 sep: misschien laatste procesdag voor Aachen 4
- 10 sep 20u : café + infoavond in de Zandberg (Daverlanark – Assebroek)

- 23 sep 20u: café + infoavond in de Zandberg
- 7 okt : animalrights benefietconcert (minus 45 degrees, Sunpower, Maudlin, better red than dead) in OHK – Oostende
- 15 okt: Volkskeuken in de Zandberg
- 29 okt: café + infoavond in de Zandberg
- 18 nov: animalrights benefietconcert (Amen Ra, Kill Kim Novak, MariPosa Syndrome, Black Heart Rebellion)

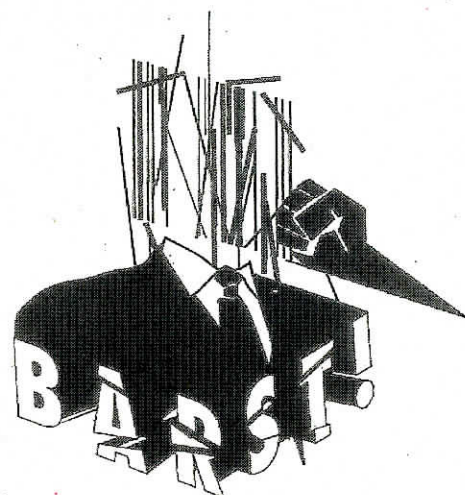

The Rossport 5 to Prison

Barst! is een anarchistisch actieblad waarmee we u willen informeren over directe actie in binnen en buitenland, veganisme, milieu, antifascisme en andere hot items. Tevens willen we anarchie verspreiden en uitdiepen. Barst! is een samenwerking tussen twee brugse anarchistische collectieven, Counter Action en Uitgezonderd. Wij streven naar een volledige vrijheid voor alle mensen zonder onderscheid te maken in cultuur, geloof, geslacht of leeftijd. Wij strijden voor het behoud van onze planeet en voor het welzijn van plant en dier. Vrijheid, gelijkheid en solidariteit liggen aan de basis.

→ Hoewel we een vaste redactie hebben, bieden we in ons actieblad ook ruimte aan iedereen die zijn boodschap kwijt wil. Gezien vele organisaties en individuen niet in de eerste plaats met 'journalistiek' bezig zijn, maar toch hun zegje willen doen, biedt Barst! de mogelijkheid om artikels van hun hand te plaatsen. De enige vanzelfsprekende beperking is dat er geen fascistische, homofobe of seksistische stukken geplaatst worden.

Inhoud

- ★ Shell onder de loep... p 3 - 7
- ★ Victimias del Nemagón - Nicaragua p 8 - 9
- ★ Korte berichten p 10 - 13
- ★ Vlaamse Jongeren Westland p 14
- ★ Gedicht: kappen? p 15
- ★ G8 The battle of Gleneagles en andere acties p 16 - 18
- ★ Column: Gekanker p 19
- ★ Gedicht: Karavanarchie p 19
- ★ Het Vega-kookhoekje p 20
- ★ Nieuwe dierenrechtenorganisatie p 21-22
- ★ Rechtzaak tegen Aachen 4 nog niet voorbij p 23
- ★ Kalender p 24

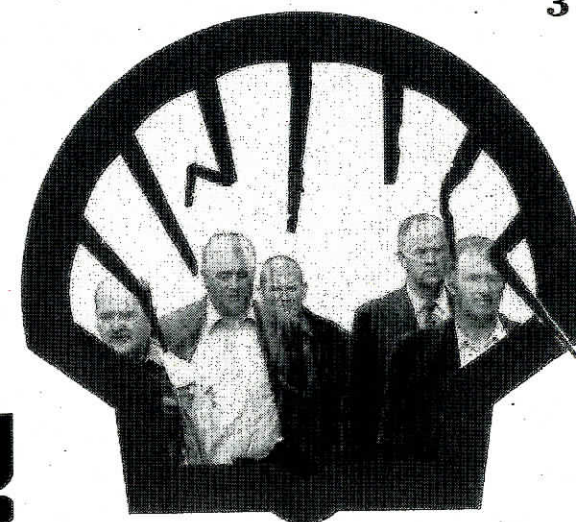
Misschien is het uit angst voor dak-beklimmers of andere hartaanvalbezorgende acties, maar nergens wordt alsnog een naam vermeld van de coördinator voor de wegenwerken aan de Vaartdijkstraat (langs het Lappersfortbos). Deze aanstelling stond immers als punt op de agenda van de Brugse gemeenteraad van 28 juni 2005. Men heeft in deze zomermaanden alleszins nog geen tijd gevonden om het verslag van die gemeenteraad op het web te zetten (wegens vakantie voor iedereen?), bovendien staat de eerstvolgende zitting nog altijd gepland op 28 juni 2005!

De werken houden de verbreding van de straat in, 't is te zeggen: de weg met één-richtingsverkeer zou moeten veranderen in een straat met twee rijstroken en een fietspad. De hele rij bomen, de groene berm en gracht langs het Lappersfortbos zullen hiervoor moeten wijken. Zeker is alleszins dat de werken normaalgezien nog dit jaar zullen aanvangen. Tijd om terug wakker te worden dus! Wil je mee opkomen voor het lappersfortbos? Bezorg dan je email of telefoonnummer aan de redactie zodat je tijdig verwittigd kan worden, want het is goed mogelijk dat alles plots zeer snel zal gaan...

Shell to sea...

Shell to Hell!

In 1995 werden Ken Saro Wiwa, een Nigeriaanse schrijver, en 8 andere Ogonis opgehangen door de Nigeriaanse regering, omdat ze opkwamen tegen de milieuschade aan de Niger Delta door Shell.

10 jaar later zitten 5 Ieren in hechtenis omdat opkomen tegen de milieuschade aan hun land als Shell kan doorgaan met hun plannen.

In County Mayo, het westen van Ierland, wil Shell, ons allen bekend, een gaspijpleiding leggen op het land van een aantal boeren. Het hoog gerechtshof verplichtte de plaatselijke bevolking om hier aan mee te werken, maar 5 mensen weigerden om Shell op hun land te laten, en die zitten nu in hechtenis tot ze de uitspraak van het hoogerechtshof aanvaarden. Willie Corduff, Philip McGrath, Brendan Philbin, Vincent McGrath and Michael O'Suighin zitten van begin jullie in Cloverhill prison in Dublin.

In Mayo plannen Shell en Statoil, in overeenstemming met de Ierse regering, om:

- ★ Land van de plaatselijke bevolking te stelen om er een hogedruk gasleiding te leggen die tot vlak bij hun huizen loopt. De druk in de pijpleiding zal 4 keer hoger zijn dan de druk in de grootste gaspijpleiding in Ierland. Die leiding zal door moerasachtig land lopen, dat gevoelig is voor grondverzakkingen.
- ★ Een gasraffinaderij bouwen op onstabiel moerasland en deze zou gebouwd worden met methodes die nog nooit geprobeerd zijn om het moeras te stabiliseren. De bouw van dit complex zal veel verkeer veroorzaken in dit mooie stukje natuur. Uitstoot van de raffinaderij zal het dichtbij Carrowmore Lake vervuilen, wat de bron is van de regionale watervoorziening, en door de VN als natuurgebied beschermd.
- ★ Toxisch afval in Broadhaven Bay pompen terwijl dat deze baai een broedplaats is voor dolfinen en walvissen. Lood, nikkel, magnesium, fosfor, chroom, arsenicum, kwik en het radioactieve radon zullen in de baai gepompt worden, en door de circulaire stroming in de baai zullen al die afvalstoffen daar blijven.

Ze hadden natuurlijk niet op het verzet gerekend!

De pijpleiding.

Dit is de eerste keer dat zo'n pijpleiding gebouwd wordt, normaalgezien gaan gaspijpleidingen met onverwerkt gas niet over land. De pijp zal ook uit andere pijpen bestaan waardoor hydraulische vloeistof, kuisende zuren en afval zal vloeien.

Dit is een hogedruk pijpleiding, 345 bar druk voor het gas, en 610 bar voor de zuren en de hydraulische vloeistof. Het gas is onverwerkt, wat wil zeggen dat er ook geen geurstof is aan toegevoegd. Dit zorgt er voor dat lekken niet ruikbaar zijn.

Volgens een milieu-impact studie uitgevoerd door Shell zal er geen negatieve impact zijn op het milieu, maar een studie uitgevoerd door de universiteit in Cork vertelt het tegendeel.

De Ierse regering geeft Shell en Statoil het gas voor bijna niets en verwachten dat de Ieren dit dan terugkopen. In 1975 was er voor olie en gasbedrijven een belastingspercentage van 50%, een automatisch aandeel van 50% voor de regering, en royalty's van 6%-7%. In 1987, na gelobby door de bedrijven, verdween het overheidsaandeel en de royalty's. In 1992, na meer gelobby, werd het belastingspercentage verlaagd tot 25%, en 100% fiscale aftrekbaarheid voor hun kosten.

Het hoogerechtshof gaf Shell de toelating om met de werken te beginnen, en normaalgezien gingen de werken beginnen eind mei.

Dit is niet de normale gang van zaken voor een gaspijpleiding. In andere plaatsen wordt het gas over land gepompt met een veel lagere druk, het wordt geraffineerd op zee, en er is geurstof aan toegevoegd. Deze ontwikkeling is zal een precedent zijn, waardoor er geen specifieke legislatie bestaat hierover. De hoge druk is nodig omdat gas rechtstreeks uit zee gepompt wordt, in de plaats vanuit een raffinaderij op zee.

Het protest, een samenvatting

De plaatselijke bevolking blokkeerde de werken, en zorgde er voor dat deze niet konden beginnen. Een actiekamp ging door in het begin van juni, waar vele activisten en plaatselijke mensen aan deelnamen. Arbeiders van een elektriciteitsbedrijf gingen met 80 in collectieve staking als steun, en truckchauffeurs die goederen voor de constructie kwamen leveren, stapten uit en deden mee.

Shell was dit natuurlijk beu, en ging naar het gerecht, waar ze claimden dat ze € 25000 verlies deden per dag dat ze niet konden werken. Het hooggerechtshof verplichtte de plaatselijke bevolking om het protest te staken, en om Shell hun gang te laten gaan.

Omdat niemand hier mee akkoord ging, zitten er nu 5 mensen in hechtenis, tot ze Shell toelaten om hun land en hun streek te vernietigen met vervuiling en een potentieel gevaarlijke pijpleiding, en dit alleen omdat het goedkoper is dan op zee te raffineren.

Momenteel zijn er steunbetogingen voor 'The RosSPORT 5' (RosSPORT zijnde het dorp waar de 5 gevangenen vandaan komen) over het hele land, waar een massa mensen op af komen. In verschillende steden wordt er om de paar dagen het plaatselijke Shell depot geblokkeerd als steun en om druk uit te oefenen op Shell, Statoil en de Ierse regering.

Meer diepgaande informatie vind je op www.shelltosea.com en op www.indymedia.ie.
Emailen kan naar info@corribsos.com

Als steun kan je altijd schrijven naar de gevangenen: Willie Corduff, Philip McGrath, Brendan Philbin, Vincent McGrath en Michael O'Suighin, Cloverhill prison, Clondalkin, Dublin 22, Ireland.

Lessons Not Learned

The Other Shell Report 2004

Heel recent publiceerde Friends of the Earth een nieuw, alternatief verslag over de impact van Shell op het milieu. Negen verschillende locaties worden onder de loep genomen met als conclusie dat Shell nog steeds weigert z'n verantwoordelijkheid op te nemen, noch voor de gezondheid van de lokale bevolking, noch voor de wereldwijde schade die Shell aangericht heeft aan het milieu en dit ondanks ontelbare protesten en voorstellen van de lokale bevolking, mensenrechtenorganisaties en milieuorganisaties. In deze en in de volgende Barst! wordt dit Engelstalige rapport vertaald en samengevat. Het volledige rapport is onder andere te vinden op: www.shellfacts.com

✠ Niger Delta – Nigeria ✠

In Nigeria opereert Shell onder het Shell Petroleum Development Company (SPDC), een gemeenschappelijke onderneming van Shell en de Nigeriaanse regering. De regering is nu zogezegd een democratie, maar heeft een lange en brutale geschiedenis van militaire dictatuur. Ogoniland en de half miljoen Ogoni mensen in het zuidelijke deel van het Niger Delta gebied hebben dikwijls in de spotlichten gestaan van de internationale media in Nigeria. De Delta werd ooit beschouwd als "de korenschuur" van Nigeria wegens z'n rijk ecosysteem, waar mensen vruchtbare landbouwgrond cultiveerden en voordeel haalde uit overvloedige visserij. Shell en andere oliemaatschappijen transformeerden dit alles tot een woestijn met diepe littekens van gas flakkeren en olieverspillingen. In 1995 vond de executie plaats van dichter en mensenrechtenactivist Ken Saro-Wiwa en acht andere activisten en ontketende een internationale verontwaardiging over de situatie in de Niger Delta. Ken Saro-Wiwa was een leider van een organisatie van Ogoni

mensen (the Movement for the Survival van Ogoni people) die eiste dat Shell verantwoordelijkheid nam voor zijn massieve milieuverwoesting en Shells sociale onrechtvaardigheid. Ken Saro-Wiwa en 13 andere MOSOP leiders werden onderworpen aan een geheim tribunaal dat, gebaseerd op onbewezen beweringen, negen van de dertien veroordeelde tot de dood. Zonder enige gelegenheid om in beroep te gaan werden ze geëxecuteerd. Het was duidelijk dat Shell ten allen tijde een significante invloed had op de Nigeriaanse militaire dictatuur, hoewel ze hun rol in de executie ontkennen.

Met een public relations-campagne probeerde Shell zijn negatief imago te herstellen. Maar, nu, tien jaren later, is het duidelijk dat Shell nog steeds verderf zaait in de Delta. Hoewel het bedrijf tijdelijk operaties in Ogoniland in 1993 uitstelde, kruisen verouderde pijpleidingen, die tenminste 25 jaren geleden zouden moeten vervangen zijn de Delta, waardoor lekken en olieverspillingen schering en inslag zijn. Het voorbije jaar werd het Ogoniland sterk vervuild door enkele van Shells olieverspillingen en lekken en werd brand veroorzaakt, inclusief op wateroppervlakten waardoor kano's verbrandden. Shell beweerde hierop dat deze olieverspillingen het gevolg zouden zijn van sabotage. Shell staat momenteel opnieuw in het centrum van een andere mensenrechten controverse in Ogoniland. MOSOP meldt dat de politie tot geweld aanspoort in Ogoniland met inbegrip van ontvoeringen en het aanvallen gemeenschapsleden met machetes. MOSOP observeerde het gebruik van troepen om Ogoni-mensen te brutaliseren als deel van de intimidatiecampagne om zich gemakkelijker opnieuw te kunnen vestigen. Het publieke debat over de onopgeloste problemen veroorzaakt door Shell wordt zo de mond gesnoerd. De spanningen bouwen zich op gezien de bevolking met acties dreigen.

24 uur per dag flakkerde het gas in Nigeria, het veroorzaakte een oorverdovend lawaai en verontreiniging. Het gas heeft sterke gevolgen gehad voor de gezondheid en is een primaire oorzaak van een aantal milieuproblemen zoals zure regen in de Niger Delta en een significante uitstoot van broeikasgassen. Onder druk van de Nigeriaanse bevolking en de internationale gemeenschap, had Shell uiteindelijk toegezegd het flakkeren van gas te stoppen overal in de Niger Delta tegen 2008. Tevergeefs echter, want Shell verklaart nu publiekelijk dat het z'n deadline zal missen en dat het gasflakkeren sinds 2003 zelfs gestegen is. Shell toonde reeds z'n veronachtzaming t.o.v. boetes die de Nigeriaanse regering opgelegd heeft, mocht de deadline niet gehaald worden. Recent heeft Shell reeds een regeringsbevel genegeerd die de onmiddellijke inning eiste van 1 miljard dollar en nog eens 500 miljoen dollar voor de herstelling van de uitgebreide milieuschade in Nigeria.

✠ Durban – Zuid Afrika ✠

De grootste olieraffinaderij van Zuid-Afrika is een gemeenschappelijke onderneming tussen Shell en British Petroleum (BP), bekend als de South African Petroleum Refinery (SAPREF). Omwonenden van SAPREF leven er in angst voor en door explosies, lekken in de pijpleiding en branden die regelmatig gebeuren in deze raffinaderij. SAPREF heeft het record in het vervuilen van gemeenschappen, gekwetste werknemers, misleiden van het publiek misleiden en achterhouden van informatie.

Op 5 maart 2005, zou Lord Oxburgh, huidige 'Chair of the Shell Transport and Trading Company's Board of Directors', een bezoek brengen aan Durban om de omgeving daar te gaan bekijken en te luisteren naar de bewoners. Uiteindelijk bleek dit bezoek slechts een 60 minuten durende meeting te zijn op de SAPREF-site en niet het bezoeken van de lokale bewoners, die de beste getuigen zijn over de toxische impact van SAPREF. 40 inwoners, een journalist en twee fotografen kwamen opdagen. Tijdens de meeting gaf Lord Oxburgh toe dat de SAPREF

raffinaderij aan de oude kant is en aandacht verdiende. Hij verklaarde verder: "The community health issues concern us. We will do our best to find a solution that will be of benefit to both parties". Uiteindelijk deed hij nog enkele loze beloften en tot op vandaag heeft Lord Oxburgh nog niks laten weten aan de gemeenschap in South Durban. De SAPREF raffinaderij werd in 1963 tijdens de hoogtedagen van het apartheid tijdperk gebouwd. SAPREF negeerde de wijdverspreide oproep voor een olie-embargo en desinvestering vanuit Zuid-Afrika en opereerde verder doorheen de donkere dagen van apartheid in een gebied dat dicht bevolkt is door arme, zwarte, Indische en gemengde gemeenschappen. Jammergenoeg heeft het einde van de apartheid de SAPREF raffinaderij niet veranderd, maar de verwoesting van deze gemeenschappen werd verdergezet. De pijpleidingen van SAPREF strekken zich uit over 84 kilometer door de residentiële gebieden van zuid-Durban en lopen op bepaalde plaatsen juist naast dichtbewoonde gebieden. Er zijn verschillende lekken geweest in de laatste

paar jaar, zodat de haven van Durban vervuild werd net als beschermde moeraslanden. Dit heeft geresulteerd in ziektes die hospitalisatie vereisten. De lekken zijn regelmatig het gevolg van het feit dat SAPREF geen doeltreffende uitrusting gebruikt om roestplekken te detecteren zoals gewoonlijk in Shell faciliteiten in Europa.

Op 21 juli 2001 bijvoorbeeld, werd een belangrijk brandstoflek veroorzaakt door een roest defect in een SAPREF pijpleiding. Meer dan 1,3 miljoen liter benzine is tot nu toe opgeruimd en de herstellingsinspanningen voor dit massieve lek worden geschat nog tot 2015 te duren. De SAPREF raffinaderij braakt ook giftige wolken van zwarte rook in de lucht

uit. Recentelijk, op 21 april 2004, ontwaakte Durban in enorme zwarte wolken van van SAPREF's slecht verbrande chemische stoffen, die zich uitspreidde tot meer dan 20 kilometer van Zuid-Durban in de rijke gebieden ten noorden van Durban.

Shell beweert dat het vrijwillig de richtlijnen van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling heeft aangenomen evenals een beleid, gevestigd door de Europese Unie, in zijn management en operatie van de SAPREF raffinaderij. Maar de afschuwelijke vervuiling van SAPREF en frequente defecten demonstreren dat zo'n beleid weinig betekenis heeft in werkelijkheid.

☠ Sao Paulo – Brazilië ☠

Zo'n 20 jaar lang, produceerde Shell pesticiden en werden olieproducten opgeslagen in Vila Carioca en Paulinia (in de staat Sao Paulo, Brazilië). In Januari 2005, werd Shell gedwongen om zich te onderwerpen aan regeringsbevelen die het vereisen: zich te onthouden van de praktijk van het dumpen en het begraven van giftig afval; vervuilde gebieden te herstellen; het water in artesisch putten te controleren voor giftige chemische producten en zware metalen; en efficiënte maatregelen te treffen om hoge concentraties van ontdekte schadelijk substanties te verwijderen. Bovendien moest Shell stappen nemen om de gezondheid van arbeiders te beschermen, inclusief het verstrekken van medische

onderzoeken voor honderden vroegere en huidige arbeiders. Lokale krantenartikels van ex-Shell arbeiders documenteren onder andere gevallen van kanker, neurologische stoornissen, en schade nieren en ingewanden tussen andere ernstige gezondheidsproblemen die verbonden zijn aan de types van toxines geassocieerd met Shells faciliteiten.

Het regeringsbevel is een begin, maar er is nog een lange weg te gaan om de giftige erfenis te niet te doen. Hoewel de medische problemen van ernstige aard zijn bij de arbeiders, heeft Shell vermeden verantwoordelijkheid op

te nemen om vroegere arbeiders te vinden en hen van noodzakelijke medische onderzoeken te voorzien. Daarnaast, waarborgt Shell geen behandeling voor medische problemen die worden ontdekt door de onderzoeken. Er zijn bovendien medische onderzoeken die de aanwezigheid aantonen van zware metalen en pesticiden in het bloed van omwonenden, die niet eens voor Shell werken of gewerkt hebben. Een studie uitgevoerd door het 'sanitation office' van Sao Paulo wees uit dat verontreinigende stoffen in vier artesische putten zich ver hebben uitgespreid in het gebied van Vila Carioca. Nochtans, de kwestie of er medische zorg zal geboden worden aan mensen die van het vervuilde water dronken bleef echter onopgelost. Mensen die dicht bij de Shell-faciliteiten leven in Vila Carioca en Paulinia in Sao Paulo kunnen talrijke incidenten

vertellen over hoe en wanneer Shell giftige pesticiden en olieafval dumpte en begroef. Onderzoeken die geleid werden door de overheid van Sao Paulo in 2002 wezen uit dat het land en het water in het gebied, met inbegrip van drinkwaterputten, waren vervuild met lood, cadmium, en andere zware metalen, evenals verscheidene giftige chemische producten, met inbegrip van benzeen, toluen, en de pesticiden DDT en aldrin. Daarnaast bewezen medische tests dat de arbeiders bij de faciliteit besmet waren met de types van toxines verbonden aan Shells bezigheden. In plaats van deze verontreiniging schoon te maken en maatregelen te treffen om de gezondheid van mensen te beschermen, heeft Shell z'n verantwoordelijkheid verscheidene jaren vermeden en geprobeerd weg te lopen van de feiten.

Trapkracht

Trapkracht is een idee, een bevestiging, een beweging.

Een beweging op gang gebracht door een aantal enthousiastelingen die redelijk vrij en ongebonden wensen te blijven, maar die zoals in het liedje "ik heb een steen gelegd in een rivier op aarde..." toch hun stempel op onze samenleving willen achterlaten. Zo fietsen wij elke maand in groep door de Gentse straten. Iedereen die meefietst doet dit omwille van zijn eigen redenen en levensvisie. Een aantal vaak gehoorde uitspraken: "fietsen is leuk", "fietsen is gezond en goed voor de conditie", "fietsen is milieuvriendelijk", "met fietsen ben je in de stad rapper dan met de wagen",...

Één keer per maand wordt zo koning auto in Gent van zijn troon gestoten en wordt de fietser heer en meester van de straat in een feestelijk fietsstoet. Hiermee willen we een kritische massa te bereiken die het bewustzijn van onze medemensen verruimt. De fiets is immers een volwaardig vervoermiddel, en hoe meer mensen dagelijks de fiets nemen, hoe liever we het hebben.

Wat wil Trapkracht bereiken?

Iedereen geeft natuurlijk zijn eigen invulling aan zijn motivatie om te fietsen en om mee te doen aan trapkracht. De grootste gemene deler van al deze individuele beweegredenen is echter een bezorgdheid om ons milieu, om onze veiligheid, om onze gezondheid, om ons sociaal leven. Nu is de auto hiervoor een grote bedreiging. Behalve dan dat de auto ons snel en zonder al te veel inspanningen over grote afstanden kan verplaatsen, zijn er weinig voordelen aan verbonden. Maar de auto is wel verantwoordelijk voor nog altijd bijna 1500 verkeersdoden per jaar, voor enorme luchtverontreiniging - vooral in de steden, voor een onveiligheidsgevoel bij elke niet-automobilist die de openbare weg opmoet, voor stress en ongemak voor al diegenen die in eindeloze files terecht komen, voor een gebrek aan beweging bij al diegenen die zich maar in de luie autostoel te zetten hebben om naar het werk, het winkelcentrum of de vakantiebestemming te geraken.

Met Tapkracht laat ook jij zien dat het anders kan.

Indien voldoende automobilisten (de kritische massa) van hun auto inruilen voor de fiets, dan wordt fietsen veiliger, wordt het gezonder (moeten wij als fietser niet langer de uitlaatgassen van de auto's inademen), komt er meer ruimte vrij voor de fietsers, ... Dit moet een kettingreactie op gang brengen die ervoor zorgt dat het fietsen in die mate

maatschappelijk aanvaard wordt, dat het de normaalste zaak van de wereld is als je met de fiets naar het werk komt, boodschappen doet of familiebezoekjes aflegt. De fiets is er niet alleen om er een zondagstochtje mee te maken, maar is er vooral om ons te verplaatsen naar een bepaalde bestemming.

Zoals niet-rokers tien jaar geleden de ongezonde lucht van hun rokende medeburgers moesten ondergaan moet de fietser vandaag nog steeds de dominantie van de auto met zijn uitlaatgassen, zijn moordende snelheid en de onachtzaamheid van verstrooide chauffeurs ondergaan. De rokers hebben de afgelopen jaren, juist omwille van hun asociaal gedrag, hun maatschappelijke dominantie verloren.

Trapkracht wil bereiken dat niet de auto maar de fietser het verkeersbeeld bepaalt en de dominerende factor wordt.

Waar en wanneer?

Elke eerste vrijdag van de maand komen vele fietsers samen aan "De Zuid" in Gent. We verzamelen tussen de bibliotheek en het gebouw van de administratie. Omstreeks 17u30 vertrekken we dan in een kleurige en muzikale stoet door de gentse straten. Om het voor iedereen aangenaam te houden worden we begeleid door politieagenten die ervoor zorgen dat we veilig op de straten kunnen rijden. Twee van deze agenten zijn van de fietsbrigade, en fietsen voor ons uit om onze groep veilig over kruispunten te loodsen.

Deze begeleiding en het trage tempo van onze fietstocht zorgen ervoor dat iedereen mee kan rijden, van kinderen en onervaren fietsers, oudere mensen, maar ook ervaren fietsers.

Kortom, wij verwachten jou ook, elke eerste vrijdag van de maand, om 17u30 aan De Zuid, met je fiets, ligfiets, fietsmobiel, éénwieler, bakfiets, noem maar op. Kom zoals je bent, of verkleed, of met een muziekinstrument. Fietsen is immers een feest!!

8 **Victimas del Nemagón - Nicaragua**

In februari 2005 begonnen meer dan drieduizend mannen, vrouwen, bejaarden en kinderen een optocht naar Managua, vanuit Chinandega, een stad gelegen op 150 km van de hoofdstad. Ze vertegenwoordigden de meer dan 80.000 Nicaraguaanse slachtoffers van alle leeftijden, die blootgesteld werden aan het chemische vergif Nemagón. De arbeiders in de bananen- en suikerrietteelt protesteerden vervolgens gedurende een vijftal maand voor de asamblea nacional, het parlement. Ze verbleven in tentenkampen, bestaande uit hangmatten, palen en zwarte plastieken zeilen, in de hitte, met dorst, in het stof en in de regen.

De Nemagón (commerciële naam voor DBCP, dibromo-chloropropano) werd uitgevonden om minuscule wormpjes, die zich in de wortel van de bananen nestelen, de plant beschadigen en de vrucht ontkleuren, uit te roeien. De gele kleur lijkt op de internationale markt dé voorwaarde voor de goede verkoop van de banaan. De biologische bananenteelt, die veel smaakvollere, maar ogenschijnlijk minder mooie banaanjes voortbrengt, vindt niet de voldoende afzet. In de jaren zestig begonnen enkele transnationale fruitbedrijven, Standard, Dole, Del Monte en United Fruit (vandaag Chiquita Brands), massaal de Nemagón te gebruiken op de bananen-, suikerriet-, ananas en katoenplantages in Centraal-Amerika, de Caraïben en de Filippijnen. Het pesticide werd gemaakt door een aantal chemische bedrijven: de Occidental Corporation, Dow Chemical Company en Shell Oil Company. De laatste twee exporteerden het goedje in de jaren zeventig in grote hoeveelheden. In 1977 werd in California reeds een eerste geval van mannelijke onvruchtbaarheid ten gevolge van de DBCP ontdekt.

In 1979 werd het product reeds verboden in de Verenigde Staten. Onderzoek had toen namelijk al uitgewezen dat de Nemagón ernstige ziektes veroorzaakte, dat ze kankerverwekkend was en de lucht, de grond en het water vervuilde, wat een effect zou hebben op het milieu voor generaties ver. In Costa Rica werd het gebruik in 1978 verboden,

maar in Nicaragua bleef het toegepast; ook toen de Standard Fruit het land verliet onder het sandinistische bewind, bleef het gebruikt worden op de genationaliseerde plantages, tot in 1985.

Er wordt beweerd dat er zelfs vandaag nog DBCP te vinden is in de pesticiden die gebruikt worden in Nicaragua. Er zouden nu al 2000 doden zijn ten gevolge van de Nemagón.

De arbeiders kregen niets te horen over de mogelijke gevolgen van het pesticide. Ze werkten nochtans gedurende jaren in de vergiftigde plantages. In de jaren negentig pas begon het gevaar aan het licht te komen, toen in Chinandega en in gemeenschappen in het westen van Nicaragua kinderen misvormd ter wereld werden gebracht, vrouwen miskramen hadden, koppels plots geen kinderen meer konden krijgen en de mannen wonden kregen die niet meer toegroeiden, tot hun lichamen vol waren met wonden, waar vocht uitkwam. Ze verklaarden dat het voelde alsof hun lichaam in brand stond. En meer en meer mensen werden er het slachtoffer van. Onderzoek wees uit dat er in de moedermelk van de moeders in Chinandega een gehalte chemicaliën aanwezig waren, tienmaal hoger dan wat een mens aankan.

Tien jaar geleden kwam er een eerste rechtszaak tot stand in Texas, tegen Shell, Dow en de Occidental. Meer dan 16.000 slachtoffers uit Azië, Afrika en Latijns-Amerika klaagden de machtige bedrijven aan. Vanaf de jaren 80 begon de juridische strijd wereldwijd, vanaf de jaren 90 in Nicaragua. Het is niet de eerste maal dat de *bananeros* kamperen voor het parlement. De eerste optocht gevolgd door een tentenkamp, toen aan de Amerikaanse Ambassade in Managua, vond plaats in 1999, onder de regering van de corrupte Arnoldo Alemán.

Honderden ex-arbeiders namen deel. Er werd niets bereikt, maar de slachtoffers kwamen in de belangstelling. Een jaar later, in 2001, was de optocht al veel groter. Na weken actievoeren en na een aantal hongerstakingen werd de wet 364 goedgekeurd. Die verklaarde de bezwaarschriften van de Nicaraguaanse slachtoffers tegen Dole, Dow en Shell wettig.

In december 2002 werden de maatschappijen veroordeeld tot het betalen van een boete van 490 miljoen dollar aan de bananeros. Maar ze weigerden tot nu toe dit te doen. En de strijd gaat verder. Met de vrijhandelsakkoorden die er aankomen in Centraal-Amerika is het mogelijk dat dergelijke juridische veroordelingen onmogelijk worden gemaakt.

In augustus 2003, ondertussen onder de huidige regering Bolaños, waren de bananeros reeds georganiseerd in ASOTRAEXDAN en organiseerden ze nieuwe protesten in Managua die onder andere een aantal advocaten aanklaagden het proces te boycotten. De derde mars op Managua, in januari 2004, kende reeds vijfduizend aanhangers. Na bijna drie maand actievoeren ging de president in op de vraag samen te komen met enkele afgevaardigden van de slachtoffers. De belangrijkste van de vier akkoorden hield in dat de wet 364 niet zou hervormd worden als de boeren zicht demobiliseerden en naar Chinandega terugkeerden. Het laatste gebeurde, maar er kwam geen gevolg aan de zaak. De strijd zette zich verder. Dit jaar was de optocht

massaal. Er was een grote vrees dat de wet zou hervormd worden, in aanleiding van de grondwets-hervormingen. Er werd nu reeds beloofd dat dit niet zou gebeuren. Daarenboven werd beloofd de akkoorden betreffende het verbod op de invoer van 17 schadelijke pesticiden na te leven.

Donderdag 11 augustus werd een resolutie uitgeroepen door de rechtbank van Chinandega die de Dole Food Company Inc., de Standard Fruit Company, de Dow Chemical Company, de Occidental Corporation en de Shell Oil Company veroordeelde tot het betalen van 97 miljoen dollar aan 150 slachtoffers van de Nemagón. Eén van de bewijzen in de zaak was een document van de Dow aan de Standard Fruit, waarin stond dat ze zich bewust was van de schade die het pesticide zou toebrengen aan de mensen, maar dat het betalen van de schadevergoedingen hen toch nog goedkoper zou uitkomen dan wanneer ze het pesticide niet zouden verkopen. De wrede logica van het kapitaal werd nogmaals duidelijk. Duizenden mensen stierven of liepen onherstelbare schade op. Kritiek luidt dat dit gelijk staat aan genocide. Of de schadevergoedingen deze keer betaald zullen worden, blijft een groot vraagteken. Ondertussen blijven de boeren in de gemeenschappen sterven ten gevolge van de Nemagón.

Lencha

Het Solidariteitscomité Nicayuda volgt de actualiteit in Nicaragua op, probeert mensen in België te mobiliseren rond de problematiek en steunt ter plaatse een aantal projecten. Momenteel steunen we een project die boeren in la Concordia helpt hun land opnieuw te bewerken. Ze hebben er de gronden nog, komend van in de tijd van het sandinistische bewind, maar ze hebben de middelen niet om ze te bewerken. Samen met het noord-Spaans solidariteitscomité uit Canfranc steunen we daar het aardappelenproject. Op het eiland Ometepe steunen we een project van jongeren die een ecologisch herbergje oprichtten om hun studies te kunnen betalen. Nog op Ometepe steunen we een weeshuisje, dat ook straatkinderen uit Managua opvangt, en zich momenteel nog in een erbarmelijke toestand bevindt. Hier helpen we ook mensen die geïnteresseerd op weg om daar vrijwilligerswerk te gaan verrichten. Je kan ons helpen door mee activiteiten te organiseren, of door te storten op het rekeningnummer onderaan. Voor meer informatie kan je terecht op de website, of kan je ons contacteren.

Meer info:
Contacteer ons:
Steun:

www.nicayuda.rootbash.be
nicayuda@latinmail.com
001-4566049-44

Korte Berichten >

Pakhuis Afrika ontruimd

Half juni werd pakhuis Afrika ontruimd. Het kraakpand, een oud pakhuis gelegen aan de Oostelijke Handelskade in Amsterdam, werd meer dan twee jaar geleden gekraakt. Het pand is nu eigendom van Heymans, die het wil verbouwen tot dure kantoorruimte.

In de avond van 17 juni werd het pand ontruimd. In enkele uren waren de 9 aanwezige bewoners gearresteerd. Nog geen 24 uur van tevoren hoorden de bewoners en gebruikers van het pand dat de brandweer plots besloten had dat het pand "levensgevaarlijk" was, ook een kort geding kon daar niks meer aan veranderen.

Naast woonruimte, bood het pakhuis onderdak aan allerlei activiteiten: een concertzaal, het oPeRaTiNg tHeAtRe, een volkskeuken met concerten en jamsessies, een fiets-werkplaats, het tweemaandelijks kunstevenement Damo-clash en ateliers voor kunstenaars. Om dit alles te kunnen doen moest vrij veel verbouwd worden: muren om kamers te hebben, kachels, en sedert een paar maanden ook water en elektriciteit.

Terwijl dit alles goed draaide, begon de gemeente eind maart ineens moeilijk te doen over de brandveiligheid. Terwijl de bewoners en gebruikers van het pand medewerking verleenden rond de brandveiligheid, stelde de gemeente alsmaar nieuwe eisen. Op een bepaald moment weigerde de dienst Milieu- en Bouwtoezicht nog te zeggen wat er nog moest gedaan worden om het gebouw "brandveilig" te maken. Op donderdag 16 juni, tijdens een plotse brandweerinspectie op de bovenverdiepingen, was het pand opeens levensgevaarlijk. Wat de grote achteruitgang op dat vlak zou geweest zijn in de afgelopen paar maanden is nog steeds niet duidelijk. Diezelfde middag besloot burgemeester Cohen dat het pand per direct onbewoonbaar verklaard moest worden. Ondertussen is een ding duidelijk: de brandweer "vergat" aan burgemeester Cohen uit te leggen ze eerder al meerdere inspecties uitvoerden en toen telkens besloten dat het pand niet echt ongeschikt was voor bewoning.

Tijdens en na de ontruiming vonden er verschillende solidariteitsacties plaats. Vrijdagnamiddag werd het Amsterdamse stadhuis bestormd. Er waren lawaaidemonstraties in solidariteit met de arrestanten. Ook bij de Dienst Milieu en Bouwtoezicht werd er actie gevoerd. Een tweetal weken later werd het leegstaande ABN/AMRO gebouw aan het Rembrandtplein gekraakt, uit protest tegen de dubbelzinnige houding van de gemeente inzake broedplaatsen.

Bronnen: www.indymedia.nl - www.pakhuisafrika.nl

Vredesvoettocht van Ieper naar Kleine Brogel

Op 26 juli vertrokken enkele tientallen vredesstappers in Ieper voor een voettocht naar de Amerikaanse kernwapenbasis van Kleine Brogel, via het Navo-hoofdkwartier in Brussel. Ze arriveerden in Kleine Brogel op 6 augustus, precies 60 jaar na het atoombombardement op Hiroshima. Yoshio Sato, een 74-jarige overlevende van het atoombombardement van Hiroshima, kwam over om de stappers moed toe te spreken en twee weken lang te getuigen over de gruwelijkheid van een atoombombardement. De stappers riepen op voor een wereldwijd verdrag tegen kernwapens. Ze willen dat de Belgische regering de Amerikaanse kernwapens uit Kleine Brogel terugstuurt naar de V.S. en pleiten voor kernwapenvrij Europa. Er vonden Nagasaki- en Hiroshimaherdenkingen plaats in Peer en Gent. En er was een "de Atoombom en de mensheid" tentoonstelling in verschillende steden. Het "mayors for peace" netwerk deed ondertussen ook hun ding. Na de voettocht werd er een tijdelijk vredeskamp ingericht in Kleine Brogel.

bronnen:

<http://motherearth.org>

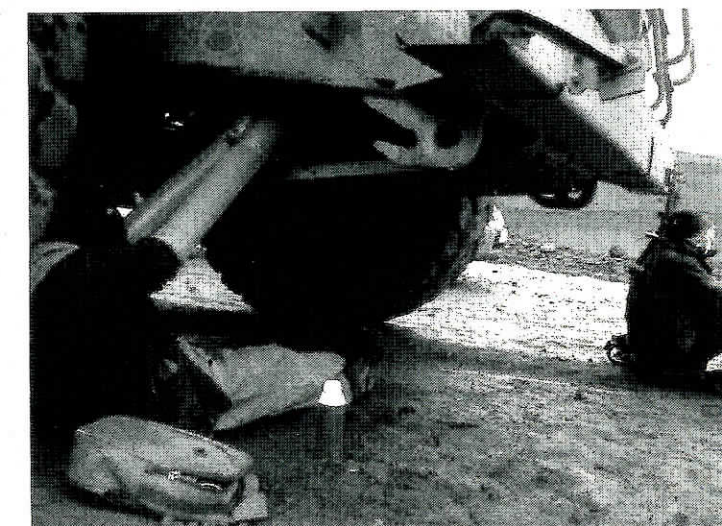
<http://wvl.indymedia.org>

Korte Berichten >>

DAMBUSTERS IN IJSLAND

Wie dacht dat het protest tegen de Karhanjukardam (in IJsland) een stille dood zou sterven heeft zich mooi vergist. De internationale oproep om naar IJsland te komen en er een zomer van directe actie te houden is in sommige landen niet in Dovemans oren gevallen. In juni al werd 10de wereld aluminium conferentie in Reykjavik verstoord. Afgevaardigden van Alcoa en Bechtel werden besmeurd met groene yoghurt. Na de G8-top in Schotland werd een actiekamp opgezet die een paar tientallen mensen huisvestte, verschillende succesrijke blokkades (IJslandse eerste lock-on acties) zijn gebeurd, ondanks repressie en geweld van de staat. Ondertussen is het kamp verhuisd naar de hoofdstad Reykjavik, waar meerdere acties georganiseerd worden. Meer info: www.savingiceland.org

De dambusters in IJsland willen verhinderen dat een van de laatste stukken ongerept gebied onder water wordt gezet. Dit zou gebeuren door het bouwen van een dam. De energie die vrij zou komen door deze stuwdam zou uitsluitend geleverd worden aan een aluminiumfabriek in het bezit van een grote multinational; zie *Barst! Nr.2*. De werken om de dam te bouwen zijn al enkele jaren bezig, maar het is nog niet te laat. Biologen beweren dat 90 procent van de schade pas komt als het gebied onder water wordt gezet, (normaal gepland voor 2006, waarschijnlijk nu al uitgesteld)

AANPASSINGEN JACHTBESLUIT SCHIETEN IN VERKEERDE KEELGAT

De Vlaamse regering heeft vrijdag enkele wijzigingen aan het bestaande jachtopeningsbesluit goedgekeurd. Dat besluit regelt onder meer de jachtperiodes voor verschillende categorieën wild in de periode 2003-2008. Vogelbescherming Vlaanderen reageert ontgoocheld op de wijzigingen. "Zoals verwacht is vastgelegd dat er meer en langer kan gejaagd worden", luidt het in een persbericht.

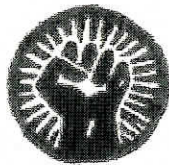
Vogelbescherming Vlaanderen plaatst vraagtekens bij de wijzigingen aan het jachtopeningsbesluit. Volgens de organisatie geven die de jagers extra mogelijkheden om meer en langer te jagen. Het jachtopeningsbesluit bepaalt onder meer de voorwaarden waaronder wild-soorten die schade veroorzaken, mogen worden bestreden. Volgens Vogelbescherming Vlaanderen wil Vlaams leefmilieuminister Kris Peeters (CD&V) daarbij de mogelijkheden uitbreiden om vogelsoorten als de Grauwe Gans en de Canadese Gans te bestrijden. Daarnaast wordt de gewone jacht op de houtduif met anderhalve maand verlengd tot 28 februari. Leefmilieuminister Peeters wil de meldingsplicht in de periode tussen 15 januari en 28 februari afschaffen. "Dat is een toegeving aan de jagers die vanaf volgend jaar anderhalve maand langer hun schietlusten op houtduiven kunnen botvieren. Met het wegvallen van de meldingsplicht gedurende die periode, valt meteen ook elke vorm van controle weg", luidt het.

De organisatie verwijst ook naar het verzoek van de jagers om de jacht in 24 afgebakende vogelrijke gebieden met twee weken te verlengen. Dat is een bewijs dat de jagers er alleen maar op uit zijn om meer en langer te jagen", luidt het. "In deze gebieden primeert vanaf midden november de rust voor massa's pleisterende en overwinterende vogels en elke vorm van verstoring is er dan een te veel. De jacht in deze gebieden zou eigenlijk heel het jaar door moeten verboden zijn", besluit de organisatie.

Korte Berichten >>>>

SCHINVELD (NI): BOSKAP VOOR "WAR ON TERROR"

door Libby

De inwoners van het Nederlands-Limburgse dorpje Schinveld, gemeente Onderbanken, leven al jaren met de overlast van opstijgende en landende militaire vliegtuigen op de vlakbijgelegen NAVO Vliegbasis Geilenkirchen, vlak over de Duitse grens. Nu dreigt diezelfde vliegbasis ook nog eens een rampzalige verwoesting van de omliggende natuur te veroorzaken.

De NAVO wil namelijk haar AWACS toestellen voller kunnen tanken, waardoor ze zwaarder worden. Door dat grotere gewicht kunnen ze niet snel genoeg hoogte winnen en zouden ze nu meteen te pletter vliegen in de Schinveldse bossen die te dicht bij de landingsbaan liggen.

Volgens de NAVO staat zo'n 26 hectare bos in de weg, daarvan moet zes hectare "getopt" worden (afgezaagd tot één meter boven de grond) en nog eens 20 hectare moet gekapt worden. Het bos is beschermd natuur- en waterwinningsgebied.

De Schinvelders, inclusief het hele gemeentebestuur van Onderbanken, zijn het daar niet mee eens. Ze voeren regelmatig acties en de gemeente weigerde om de benodigde kapvergunningen af te leveren. In Nederland is dit de bevoegdheid van het gemeentebestuur.

De NAVO liet het hier niet bij en wendde zich tot hogerhand. Namelijk tot Minister Dekker van Ruimtelijke Ordening (VROM). Die ontnam de gemeente Onderbanken haar bevoegdheid via een Nimby-procedure, die dwarsliggende gemeenten het recht om zichzelf te besturen ontnaemt en leverde op 3 augustus 2005 zelf de benodigde kapvergunningen af.

Belanghebbenden hadden vanaf begin augustus nog zes weken om hiertegen bezwaar aan te tekenen. Tot die tijd mogen er geen 'onomkeerbare werkzaamheden' plaats vinden in het bos. De politie heeft aangegeven hier streng op toe te zullen zien. Wat er dan zal gebeuren is spannend. De kans is aanwezig dat de Nimbywet juridisch gezien onhaalbaar blijkt te zijn en VROM bakzeil gaat halen, maar het is veel aannemelijker dat het ministerie de juridische strijd wint en de bezwaren tegen de kap van tafel veegt. Defensie zal er dan waarschijnlijk snel bij zijn om het bos te kappen. Dat betekent dat tegenstanders van de kap tot medio september hebben om de kap tegen te houden en permanente schade aan het bos tegen te gaan.

Links:

www.groenfront.nl
www.indymedia.nl
www.uilekot.be

Opening Gentse feesten...

Op zaterdag 16 juli, de openingsdag van de Gentse Feesten, organiseerde het Comité 'Voor Tegen Voor' een kleurrijke optocht door de stad. Daar de Rebelse Parade van de vorige jaren vervangen werd door een officiële openingsstoet besloten ze een eigen stoet in elkaar te flansen recht tegen de stroom van commercie in, tegen de verrechtsing en controlemaatschappij en voor een multiculturele samenleving. Een samba-band, een heus straattheater (onder naam van Vlaams Behang) en ontelbaar veel spandoeken moesten de zin van de optocht duidelijk maken, pamfletten werden verdeeld in de buitenwijken van Gent, waarna de groep de feesten indook.

Kraken in Merendree

Een kortstondige bezetting nam plaats in Merendree (dicht bij Gent) als protest tegen de afbraak van een 18de eeuwse woonhuis. Dit zou volgens de eigenaar plaats moeten ruimen voor nieuwbouw, maar buurtbewoners wilden het laten restaureren (en er een sociale functie aan geven) en werden hierbij bijgestaan door een handjevol krakers. Een bezetting begon de 2de juli en men begon er enthousiast op te kuisen, enkele krakers gaven hun identiteit prijs om een eenzijdig verzoekschrift te vermijden en één persoon liet zich op het adres registreren. Uiteindelijk viel op het einde van juli toch een bevelschrift tot ontruiming in de bus. De krakers verlieten het pand, alhoewel het bevelschrift niet echt in orde was. Het gebouwje achter het woonhuis werd reeds gesloopt, maar verder verzet is een grote waarschijnlijkheid...

Korte Berichten >>>>

De weggeefwinkel zoekt een nieuwe locatie.

Vanaf december moeten we onze huidige locatie verlaten. Heeft iemand een ruimte vrij (lieft gratis, of tegen een kleine vergoeding) neem dan contact op met joke 0495 499047. tot dan zijn we nog steeds open elke woensdag van 14h00 tot 17h00 op boot rudy aan de 2de molen aan de kruisvest. Vanaf november kunnen er geen nieuwe spullen meer binnengebracht worden tot we verhuisd zijn

De Brugse infotheek verhuist in september.

Daardoor zal de infotheek gesloten zijn gedurende de ganse maand. Van af oktober staan we weer paraat in een gloednieuw kader. Nieuw adres volgt nog.

Over onvoorzichtige dierenactivisten en zij die zich solidariseerden.

Een ruitje breken en 3 letters spuiten op een muur kan zware gevolgen hebben, daarvan kunnen de 2 Aalsterse krakers Koen en Stijn getuigen en dat de repressie vaak ook in kleinere stadjes regeert dat mochten diegenen die hun solidariteit wilden betuigen zelf ervaren ...

In de nacht van 26 op 27 mei gooiden Koen (26) en Stijn (21) de ruit in van Mc Donalds op de markt van Aalst, in een andere straat werd de ruit van een bontwinkel beklad, de twee laten de afkorting ALF (animal liberation front) prijken op hun gedane werk. Tot daar het goede nieuws, de twee hadden gedronken en hadden niet de moeite genomen zich onherkenbaar te maken. Ze worden later op de nacht opgepakt. De lokale pers maakt meteen de hele 'zwarte hand', het Aalsterse kraakcollectief zwart.

Groot is echter de verwondering wanneer op 31 mei beslist wordt door de rechter in Dendermonde (waar de gevangenen ook vastzitten) dat hun aanhouding verlengd wordt om het verdere onderzoek niet te hinderen, het gerecht is op zoek naar een leider of een bende, voor de rest wordt een totale persstop afgekondigd. De verontwaardiging is groot... Wanneer Koen en Stijn op 28 juni opnieuw moeten voorkomen is dan ook een redelijk grote groep afgezakt naar Dendermonde om hun solidariteit te tonen. In het gerechts-

gebouw krijgen ze geen van de twee beschuldigen te zien. De groep besluit dan ook naar de gevangenis te trekken in een lawaaidemo zodat Koen en Stijn iets kunnen merken van hun solidariteit. Na enkele minuten komt er echter een groepje flikken die een einde van de demonstratie beveelt en allen opdraagt zich te identificeren. Wanneer dit niet gebeurt, worden de agenten al vlug agressief. Peperspray wordt vlug gebruikt tegen de demonstranten, er wordt bedreigd met het gebruik van een elektrische stroom toestel. Het is duidelijk dat de politie één persoon viseert, Geert Wagemans, die eerder veroordeeld werd voor ALF-acties en vrij is op probatie. Tot 2maal toe slagen mensen erin hem uit de klauwen van de politie te krijgen. De politie gaat over tot hardhandige arrestaties. De politie controleert auto's en een helikopter speurt of ze nog meer activisten vinden kan. 14 mensen worden voor 12 uur vastgezet in het politiekantoor waar ze verder geconfronteerd worden met agressieve politieofficieren. Drie andere arrestanten, waaronder Wagemans worden naar de gevangenis van Dendermonde gestuurd. Hij wordt samen met Joppe A aangeklaagd voor slagen en verwondingen met werk-onbekwaamheid als gevolg, Olivier M. wordt beschuldigd van het proberen stelen van een dienstwapen. Toen waren ze al met 5, maar de

arrestanten van de solidariteitsdemo werden al vlug overgebracht naar de gevangenis in Gent.

In Geel wordt op 11 juni een slachthuis beklad in solidariteit met Koen en Stijn.

Geert Olivier en Joppe waren in beroep gegaan tegen hun voorhechtenis en dat beroep kwam op 14 juli voor. Het hof beslist dat hun verdere voorhechtenis en worden dus voorlopig vrijgelaten. Zij moeten dus nog voor de correctionele rechtbank verschijnen, momenteel is nog niet duidelijk wanneer dit zal plaatsvinden.

Op 20 juli komt het vonnis voor Koen en Stijn, Stijn krijgt een werkstraf van 50 uur en wordt dus onmiddellijk vrijgelaten, Koen die eerder al eens een veroordeling opliep en tegen de rechter zei dat hij het nog eens zou doen kreeg 12 maanden gevangenisstraf waarvan 6 maanden effectief. De rechters bleven geloven in hun bende-theorie en beweerden dat de feiten goed voorbereid waren, maar daar kan men toch enkele grote vraagtekens bijplaatsen ... 3 weken later komt Koen na 75 dagen gevangenis vrij

Moraal van het verhaal? Iedereen die voor de zaak achter tralies verdwijnt, verdient onze actieve solidariteit, maar wie op pad gaat moet inderdaad goed voorbereid zijn en vooral nuchter!

De Vlaamse Jongeren Westland

Zo'n anderhalf jaar geleden werd in Brugge een nieuwe rechtse groepering opgericht: Vlaamse Jongeren Westland (VJW). Dit in navolging van de Vlaamse Jongeren Mechelen (VJM), die ondertussen al enkele jaren actief zijn in het radicalere rechtse milieu. Ook al bestaan ze nog niet zo lang, ze worden ondertussen samen met de VJM tot de radicaalste groepjes gerekend. Naast de VJM en de VJW bestaat ook nog de Vlaamse Jongeren Dilbeek (VJD).

De VJM die al jaren actief is, voornamelijk met acties als het uitdelen van pamfletten, graffiti spuiten, optochten, infoavonden en dergelijke meer, vond dat de tijd er was om ook in andere provincies en steden een Vlaamse Jongerenafdeling op te helpen richten en dus werden er contacten gelegd met meer rechts radicalere mensen uit West Vlaanderen. Zo werd dus besloten om de Vlaamse Jongeren Westland op te richten die zich met onze provincie zou bezighouden. De opstartingsvergadering vond plaats in het café 'De Toekomst' (what's in a name) in de Baron Ruzettelaan (rechts van de bruggeoisepoort als je naar de fietsersbrug gaat). In dit café komen ook regelmatig skinheads langs die je ook ziet in het skinhead café 'De Kastelein', je weet wel, dat 'gezellig' café op de Maalse Steenweg waarvan de uitbaters lid zijn van Blood and Honour Vlaanderen en nauwe banden hebben met Combat 18 (de Kastelein geniet trouwens internationale bekendheid binnen het skinhead milieu). Ook de Vlaams Blok Jongeren komen soms samen in café 'De Toekomst' in het achterliggende zaaltje. Op de startvergadering waren echter weinig echte jongeren aanwezig, de meesten waren zo rond de 25 jaar en ouder. Een paar bekende oudere lokale skins werden er ook herkend.

De VJW willen net zoals de VJM een sterk Europa waarin het de blanken zijn die het voor het zeggen hebben. Een Europa dat zich sterk keert tegen indringende godsdiensten (lees Islam) en waarbij de gezinswaarden en de volkseigenheid hoog in het vaandel staan. Daarvoor keren zij graag terug in het verleden om allerlei (volks)tradities van onder het stof te halen.

Wie even de moeite neemt om naar hun website te gaan ziet al vlug dat er eigenlijk niks interessants te lezen valt. Wat gewauwel over Europa, het blanke ras en dergelijke meer. Ook wat uitleg omtrent de symbolen die ze gebruiken zoals de vlaamse leeuw (die naar hun zeggen zeker niet van arabische afkomst is, maar stamt uit de tijd van de romeinen), het keltische kruis, de blauwvoet en de zwarte rat (waarvan de uitleg echt wel op de lachspieren werkt). Ze blijken ook een trimestrieel tijdschrift te hebben dat 'Alternatief' noemt. Net zoals de VJM is ook de VJW

verdeeld in verschillende kerngroepen, waarvan er van VJW nu reeds een viertal zijn (Brugge, Oostende, Roeselare en Kortrijk).

Na het oprichten van de VJW kon het dan ook niet lang duren voor er werd overgegaan tot actie. Hun eerste wapenfeit was het regelmatig volplakken van de Brugse binnenstad met stickers van Groen Rechts. Ook werden hier en daar white power symbolen gespoten met daarbij VJW.

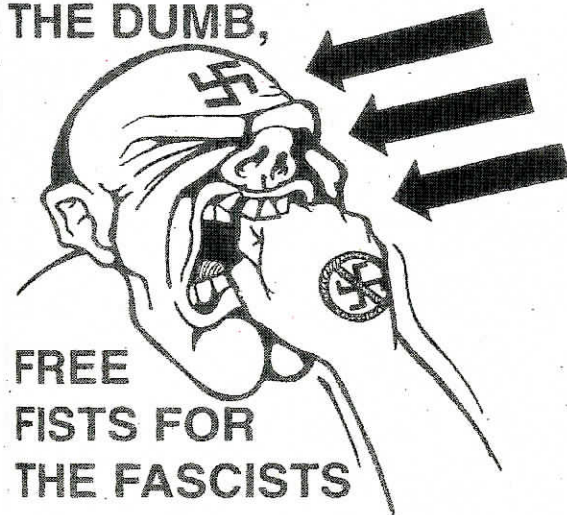
Een goed half jaar later, ergens rond februari 2005 werd voor de eerste keer de voorruit van de anarchistische infotheek ingegoooid door onbekenden. In juni werd opnieuw de voorruit ingegoooid. En in juli werd dan nog es het rolluik beklad met de zeer sympathieke slogan 'sterf anarchist', opgesmukt met nog es 2 white power tekens. Nog in juli sneuvelde de ruit van de links geëngageerde Brugse dichteres Patricia L., en op de Burg werd op het podium dat klaar stond voor een optreden in 't kader van de Vlaamse feestdag de slogan 'België barst, Albert 2 sterf' gespoten. In tussentijd werden ook een aantal jongeren bedreigd en/of aangevallen in het park en op straat door skinheads (die niet altijd uit Brugge zelf kwamen). Dit zijn enkel de gebeurtenissen die we weten, waarschijnlijk is er nog meer gebeurd maar komen we dit niet altijd te weten.

Het mag dus gezegd dat er in het Brugse een toename is van rechtse activiteit sinds de oprichting van de VJW. Maar wie zijn die Westlanders, wie zijn die jongeren? Het blijkt immers niet zo makkelijk te bepalen wie het zijn. Zijn het de skins die hier rondlopen, de rechtse gabbertjes die vroeger wel es iemand op zijn/haar bakkes sloegen, een combinatie van beiden of zijn er nog meer spelers in het spel. Gezien de mensen aanwezig bij de oprichting van de VJW is het best wel mogelijk dat er een betere samenwerking is ontstaan tussen de redelijk nieuwe lichting rechtsdenkende jongeren en een aantal van de oude garde die wat op de achtergrond blijven. Mij lijkt het er in elk geval op dat ze hier in het brugse bezig zijn met een klein 'offensief' van intimidatie en het proberen af te schrikken van tegenstander, en dat het daardoor belangrijk is hen niet te onderschatten en goed in het oog te houden.

Mocht iemand aan meer info geraken omtrent de VJM en de andere Vlaamse Jongeren kan dit altijd doorsturen naar ons postbusadres. Wie lid wil worden van de VJW kan terecht op postbus 708, 8000 Brugge.

Gio Van I

FREE SPEECH FOR
THE DUMB,

by joel

LAPPERSFORT POETS SOCIETY

Wat zeg je, 3,5 ha kappen?
Wie kappen?
Wat kappen?
Waarom kappen?

Dat ze beginnen, die heren,
met zichzelf te kappen.
Verdomd, er zijn kappers genoeg
om ze te kappen. Dat ze hun luizen
kuisen, dat ze zich laten wassen,
friseren, golfkrullen, het kan
ons niet schelen. Maar

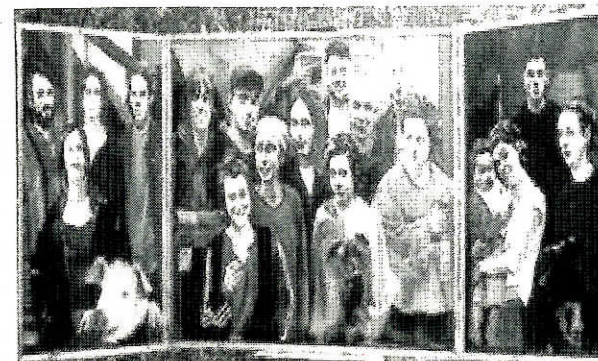
bossen kappen. Wat zeg je,
3,5 ha bos kappen. Je moet
durven, de zee kap je toch ook niet.
De golven, wie kapt ze?
De schuimkrullen
wie durft het aan?

Wat zeg je, 3,5 ha kappen?
Hebben ze geen gekapt genoeg?
Dat ze zichzelf kappen, kappers
kunnen ze vinden om elke hoek.
Maar laat ze mijn bos met rust,
mijn bos verlangt rust, het is
een rustig bos. Laat het met rust
zoals ik rust verlang. Lang al
naar bosrust verlang.

Roestige heren zijn het, zeg het,
roestige heren zeggen we,
die onze bossen kappen
om er onzin te poten, onzin
te planten: beton, beton, beton
en nog eens beton. Van beton
zijn die heren, hersenen van beton
hebben die heren. Betonnen heren
zijn het. Ze hebben een gat van beton
en een pik van beton en een maag
van beton. Van breed beton zijn ze.
Kortom, Heren van Beton.

Maar wij zijn Heren van het Bos.

HEDWIG SPELIERS

Wie zijn we?

De Lappersfort Poets Society is een kring dichters
(met helaas één dode dichter, wijlen Mark Braet) die
onze bezorgdheid voor de aarde in poëzie heeft
gegoten. Net zoals in de film "Dead Poets Society"
ervaren wij de natuur en de bossen als wezenlijk deel
en bron van leven...

G8

MAKE
Popstars
Politicians
and the Police
History

The battle of Gleneagles en andere acties

Het beloofde heftig te worden de G8-top in Gleneagles, Schotland en dat werd het ook, kort maar heftig. Begin juli trokken heel wat mensen uit heel Europa naar het eiland om er te protesteren tegen de G8 en haar neoliberale politiek. Terwijl sommigen geloofden met een lied en een vriendelijke vraag de wereldleiders op positieve gedachten te brengen, dachten anderen er anders over. Veel veranderde echter toen nog enkele anderen geloofden dat heel Londen mocht boeten voor haar rol in de oorlog in Irak.

Het actiedorp

Het moet gezegd worden, dat de Britten er wel iets van kennen, het verzorgen van grote bijeenkomsten en protesten. Ze hebben zeg maar een traditie van publieke protesten, directe actie, actiekampen, etc. Het organiseren van het kamp voor de actievoerders tegen de G8 moet daarom niet onderschat worden. Het vinden van een geschikte kampplaats dicht bij de plaats waar de belangrijkste wereldleiders zouden samenkomen alleen al werd bemoeilijkt door het werk van de MI5 (Britse inlichtingendienst). Verschillende lokale boeren werden overhaald af te zien van hun grond te verhuren aan de organisatoren van het 'eco-contradorpje'. Uiteindelijk moest een stuk grond van de stad Stirling gehuurd worden dat toch een heel aantal kilometers van het Gleneagleshotel verwijderd was.

De plaats moest 5000 mensen kunnen herbergen, het werden er iets minder (ongeveer een 4000 tal op z'n hoogtepunt). Het veld was gelegen aan een zeearm waardoor het deels

ingesloten was en er eigenlijk maar één echte doorgang was waar iedereen door moest en die ook makkelijk af te sluiten was. Veertien keukens gaven gehoor aan de oproep om de hongerigen veganistisch te voeden, voornamelijk Engelse, maar ook Rampenplan en het Belgische Kokkerellen waren present. Verschillende grote tenten zorgden voor vergaderruimtes, een mediatent werd opgezet, een chill-out zone, een vegeburgerkraam, een tent voor juridische hulp, een overdekt podiumpje voor concerten, verschillende EHBO-posten. Composttoiletten (met zicht op de bergen) werden aangevuld met chemische toiletten. Een afwateringssysteem voor het vuile water van de keukens werd uitgedacht en uitgewerkt (alhoewel niet altijd even efficiënt) Windmolens en zonnepanelen deden hun werk, maar toch was er een grote generator nodig om extra energie te leveren. Constante permanentie aan de poort moest georganiseerd worden en ook op het terrein moesten 'tranquility'-teams (minder vies woord dan security) aangesteld worden. De communicatie hiervoor

verliep met walkietalkies wat ook wel wat problemen met zich meebracht. Het gehele kamp was opgedeeld in verschillende wijken (barrio's) die hoofdzakelijk op streek waren gebaseerd waar men vandaan kwam (zowas er de 'lage landen' -barrio), maar dat was natuurlijk helemaal niet zo strikt. Ook in Edinbrugh en Glasgow waren er kleinere convergenge-plaatsen.

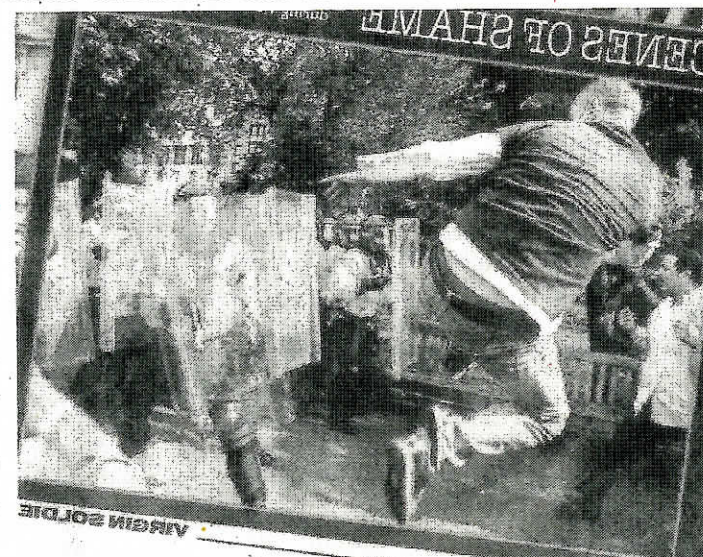
De gebeurtenissen

De pers had het publiek al klaargestoomd met spectaculaire verhalen over gewelddadige nietsontziende anarchisten en haalde de mooiste foto's boven van eerdere G8toppen zoals Genua. Het CIRCA Clandestine Insurgent Rebel Clown Army kreeg dan ook niet alleen de gewone mensen, maar zelf ook de flikken aan het lachen.

De Tweede juli, 'a day that can change the world', georganiseerd door de brede coalitie 'make poverty history' werd bijgewoond door 200000 mensen. Er was opgeroepen om in het wit gekleed te komen, een klein zwart blok werd dan ook al vlug ingesloten. De demonstratie door Edinbrugh verliep verder vrijwel zonder incidenten.

De volgende dag trok een kleinere demonstratie door de straten van Glasgow om het asielbeleid van de rijkste landen aan te klagen. De no-border demo verliep zonder veel heibel, dat was ook op voorhand gevraagd door de organisatoren omdat er veel mensen zonder papieren aanwezig zouden zijn. De demonstranten stapten langs verschillende officiële gebouwen van instanties die hun aandeel in de asielproblematiek hebben.

Ook de actie de volgende dag bij nucleaire legerbasis Faslane verliep rustig. Bijna 1000 mensen namen er deel aan een vreedzame blokkade. De legerleiding had het niet nodig geacht de basis zelf te sluiten zoals het op voorhand gesuggereerd had, maar liet wel haar belangrijkste werknemers per boot naar het werk komen. Samba en straattheater mochten het actievolkje (en de politie) de hele dag entertainen. In Edinbrugh verliep het die dag wel enigszins anders. Een 'carnaval of full enjoyment' stond er op het programma, een protest tegen de precariteit, als navolging van de van de wereldwijde 1Mei-protesten eerder dit jaar tegen flexibiliteit die geëist wordt

van werknemers. Een bonte mengeling van feeën, clowns en zwartgemaskerde mensen vormde een groep van een dikke 1000 mensen. De politie in een meerderheid van bijna 4 tegen 1. Journalisten die spectaculaire foto's wilden waren er natuurlijk ook. Een dikke rel werd het dan ook wanneer een groep rellieken de actievoerders probeerden in te sluiten, waar ze uiteindelijk ook in slaagden. 20 mensen, waaronder ook politie werden behandeld voor kleine verwondingen, een zestigtal demonstranten werd gearresteerd. Een grote groep kon pas vertrekken nadat ze gefouilleerd en gefotografeerd waren.

De 5de juli vond een demonstratie bij het gesloten centrum van Dungavel plaats en er gingen nog een aantal kleinere acties door. Maar de meesten maakten zich klaar voor de grote blokkade die de volgende dag zou plaatsvinden, want terwijl er een officiële demonstratie in de buurt van Gleneagles mede georganiseerd door de G8alternatives willen veel activisten hun verzet iets directer laten voelen. Lock-ons werden gemaakt, lunchpakketten in gereedheid gebracht, plannen gesmeed terwijl politiehelikopters af en toe een kijkje kwamen nemen. s'Avonds vertrokken al veel kleinere groepjes richting

Gleneagles waar het natuurlijk stikte van de politie, er werden in totaal meer dan 12000 flikken ingezet. De theaterstraatbus vol activisten kon echter vrij makkelijk de politiecontroles omzeilen, even de weg vragen naar het meer van Loch Ness ... Het ging die nacht ook serieus regenen waardoor het zicht vanuit de helikopters belemmerd werd. Een groep van een driehonderdtal up-for-it activisten vertrokken in de vroege

ochtend uit het kamp en zetten rellend koers naar de grote autosnelweg. Andere groepen hadden andere wegen en snelwegen geblokkeerd met of zonder lock-ons, met of zonder clownsneus. Het opzet was alleszins geslaagd, heel wat werknemers die het Gleneagles-hotel moesten bereiken zaten in de kilometerslange files, de chaos was compleet.

De politie wou die chaos gebruiken als excuus om de geplande demonstratie te verbieden, maar die kon uiteindelijk toch plaatsvinden. Van die grote demonstratie scheurde al vlug een deel betogers af. Ze slaagden erin het eerste veiligheidshek te doorbreken, de politie liet in allerijl extra robocops per heli-

kopter overvliegen. Ook een uitkijktoren van de politie werd bijna in brand gestoken.

Lokale mensen hadden ook nog iets uit te vechten met de Engelse en Metropolitane politie over een onderdrukte mijnstrijd van jaren geleden.

De volgende dag bleek dat de politie een sectie 60 had verkregen, wat hen het recht gaf iedereen te fotograferen en te fouilleren die in en uit het kamp kwam. Grotere groepen kwamen er sowieso niet uit.

Bommen in Londen

Die dag ontploften de bommen in Londen. Eerste minister Blair vertrok uit Gleneagles. De persaandacht ging natuurlijk naar de aanslagen. En ook veel mensen vertrokken, de stemming sloeg door de omstandigheden om.

De achtste juli stond er nog een streetparty te gebeuren in Glasgow in het kader van de klimaatdag, maar veel fut en mensen waren er niet meer. De activisten die gearresteerd waren bij de blokkadeacties mochten zagezegd ook op

een heleboel plaatsen niet meer komen (waaronder het kamp). De 'omsingeling' van het kamp bleef voortduren terwijl meer en meer mensen vertrokken, politiehelikopters cirkelden dag en nacht boven onze hoofden. Uiteindelijk kwam de politie nog andraven met een huiszoekingsbevel, waarna ze het gehele terrein, toch zeker een 8-tal hectares doorzocht naar wapens en dergelijke, zonder veel succes weliswaar. In totaal waren ongeveer 450 arrestaties verricht waarvan een zestigtal Belgen. De meeste van hen hebben nog een proces dat in september voorkomt. Voor enkele van hen leek het erop dat ze tot dan vast zouden zitten, maar uiteindelijk kwamen ze allemaal vrij in de loop van de week na de protesten. Een minderjarige Belg werd gedeporteerd. De G8 in Schotland was voor velen een inspirerende gebeurtenis. Volgend jaar wordt het echter iets minder makkelijk, dan vindt de bijeenkomst plaats in Moskou, Rusland. Het jaar erachter 2007 op een veel beter te bereiken en centralere plaats: in het Noordoosten van Duitsland!

Gekanker...

Column →

Aan de hemel troepen donkere stapelwolken bijeen, er is terug een onweertje op komst, ik zit achter een computer en probeer enkele gedachten op een rijtje te zetten. Het is weeral een hele tijd windstil in ons Brugs actiebeweginkje, ja, ja het is zomer, ik weet het en ikzelf ben ook al een tijdje op dool, als ik niet oppas wordt ik straks een hangbejaarde, m'n geest vertroebeld door de lange nachten vol feest en muziek, drinkend tot de zon opkomt. In de jaren dat we bezig waren in dit provincienest hebben we al een heleboel dingen de revue zien passeren en ook een heel aantal mensen kwamen en vertrokken opnieuw. Nu echter lijkt het er soms op dat het erop of eronder wordt en in donkere dagen als deze lijkt het meer op d'r onder. Ik herinner dat we met uitgezonderd (deels de voorgang(st)er van dit tijdschrift) van plan waren een handleiding tot anticonceptie te publiceren, maar nu worden de kinderlozen bijna een minderheid, al de woorden over het bewust geen kinderen krijgen ten spijt. Maar ja, de biologische klok tikt neem ik aan en kinderen brengen levensvreugde, laten we gewoon niet vergeten dat er ook een ecologische klok is die tikt... Laat ons onze revolutionaire en fantaserijke geesten niet inruilen voor een pragmatisch reformisme.

Want dat er nood is aan het heftig vastberaden verzet tegen verrechtsing en milieuverloeding kent geen twijfel. Nazi's van VJW Vlaamse jongeren Westland laten hun sporen in onze en andere steden na, en het lijkt

me slechts een kwestie van tijd voor er terug mensen het slachtoffer van hun baldadigheden worden. Soms kan ik me ongelofelijk ergeren aan onze vastgeroestheid aan onze plekjes waar we wonen, mensen van Brugge zien het al als een hele reis als ze eens naar Gent zouden gaan, voor een festivalletje zou dat misschien nog net gaan lukken, maar om er solidariteit te gaan betuigen? Ach en wee... En het is heus niet alleen geen Brugs probleem, in andere steden zie ik hetzelfde gebeuren. Van België naar Spanje geraken we wel voor 25 euro met het vliegtuig, maar we hebben geen idee meer hoe we goedkoop in een andere stad in ons miniplekje aarde moeten geraken. Als ik dan toch rechtuit begin te kankeren, kan ik daar beter ook over beginnen hoe we zomaar in de mythe van de noodzakelijkheid van het vliegverkeer trappen, wij die het Kyoto-protocol afdoen als een veel te kleine inspanning. Die regering mag wel iets gaan doen aan die klimaatverandering, maar zelf nemen we wel even de luxe...

Héél erg anarchistisch is me dat ...

Maar de zon breekt al terug door de wolken, teken waarschijnlijk dat ik teveel moraalridder speel, jammer, er is nog zoveel waar ik over wou zeggen, maar besef dat ik nog enkele jaren heb om dat te doen ...

Karavanarchie

Laat ik u vertellen over mijn stam
Bijpozen actief, assertief en soms mak als een lam
Een stam die het bos bezette tot de politie hen verjoeg
Die de karavanarchie in het vaandel droeg

Op zoek naar een nieuwe plek om te wonen
Op zoek naar actievormen die zouden lonen
Stootten we op de kramping, anarchie op en top
Leefden van diefstal, zwartwerk, skip en dop

Maar Richie was een klootzak en die bezat de grond
die voor hem niet meer was dan een open wond
Maar voor onze snode plannen was die grond de basis
En voor ons aller karavanarchoten: bovendien was't gratis

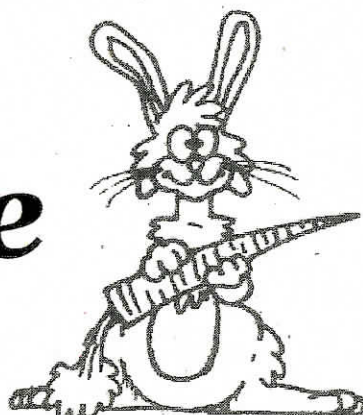
Ook de volkssport was ons niet vreemd, we linsden advocaten
Bestolen supermarkten en in het rellen zagen we geen graten
Ja de stam dat was familie, met verbondenheid, plezier, maar ook ruzie

We hielden moddergevechten in de keuken, gingen bootje varen
Bakten taarten en lachten ons in deuken
Maar terwijl we met z'n tweeën de eerste noten leerden op accordeon
Was er nog steeds den Richie die op wraak zon

Het lied stierf uiteindelijk een stille dood,
maar de verbondenheid bleef,
Ik ben voor het leven karavanarchoot
En later, op dwaal, vormde terug een kruispunt
Maar dat is een ander verhaal

Het vega-kookhoekje

door Zjef Kok

BROCCOLI IN THAISE STIJL MET KOKOS-KORIANDERSAUS.

Het volgende heb je nodig: 900 gr broccoli; 1 grote knoflookteen; 1 stuk gemberwortel van 2,5 cm (in 8 stukjes gesneden); 1 middelgroot sjalotje (geschild en in vieren); 1 flinke bos koriander (ongeveer 120 gr, steeltjes mogen ook gebruikt worden); 1 blikje kokosmelk; anderhalve theelepel suiker; een halve theelepel zout; 225 tot 350 gr seitan; 1 grote rode paprika (van zaadjes ontdaan en in smalle reepjes); 1 grote gele paprika (ook zonder zaadjes en in smalle reepjes); 1 tot 3 eetlepels japanse sojasaus; enkele blaadjes basilicum (gesnipperd); 2 in partjes gesneden limoenen

Zo ga je te werk:

- ★ Snij de broccoli van de stengels en verdeel ze in kleine stukjes. Schil de vezelige buitenste laag van de stengels af en snij ze in 1 cm grote brokjes.
- ★ Zet de keukenmachine aan en stop eerst de knoflook en dan de gember, het sjalotje en de pepers erin. Hak alles fijn. Zet 20 gr korianderblad opzij. Snij de rest van de koriander in grove stukken, doe dit gedeelte bij het mengsel in de keukenmachine en hak het fijn. Voeg de kokosmelk, suiker en zout toe en vermeng alles grondig.
- ★ Doe het kokosmengsel in een flinke pan en breng het aan de kook. Laat het 3 minuten zonder deksel zachtjes koken. Af en toe roeren.
- ★ Haal ondertussen de seitan uit het bakje. Gebruik het vocht als je het lekker vindt en vul het aan met water tot 2,5 dl. Roer dit vocht door het kokosmengsel. Hak de seitan fijn in de keukenmachine en doe de stukjes samen met de broccoli bij het kokosmengsel in de pan.

- ★ Leg een deksel op de pan en laat alles 2 minuten zachtjes koken. Voeg de paprika toe, doe je deksel weer op de pan en kook het geheel nog eens 3 à 4 minuten tot de broccoli gaar, maar nog helder groen is. Roer af en toe en voeg zo nodig meer water toe.
- ★ Snipper kort voor het opdienen de apart gehouden koriander fijn en roer ze door het mengsel. Maak de smaak af met sojasaus, dien het gerecht op in soepkommen en garneer het eventueel met basilicum. Geef er enkele partjes limoen bij.

Nieuwe dierenrechtenactiegroep voert eerste actie tegen Benetton.

RAWK.BE
VOOR DIENRECHTENACTIVISTEN

West-Vlaanderen heeft er een nieuwe actiegroep bij die intussen hun eerste actie achter de rug heeft! Enkele geëngageerde mensen uit Oostende hebben de handen in elkaar geslagen om op te komen voor het lot van de dieren. Ze doen dit op verschillende manieren. Ze hebben reeds op verschillende plaatsen met een infostand gestaan, die bestaat uit hopen flyers, wat stickers, infoboekjes en het vertonen van video's. Daarnaast is er ook een nieuw internetforum in het leven geroepen die te vinden is op www.rawk.be. Volgens hen was er een duidelijk tekort aan een forum voor dierenrechtenactivisten en geïnteresseerden in onze lage landen. Dit vermoeden bleek duidelijk te kloppen gezien al in de eerste week van het bestaan van het forum al tientallen mensen zich registreerden.

Momenteel is de rawk-crew druk bezig met een reeks van vier benefietconcerten (21 juli, 2 september, 7 oktober en 18 november) te organiseren voor de actiegroep wat financiële energie in te blazen. Één concert is al achter rug en is druk bezocht geweest. Alle shows gaan door in het OHK in Oostende (Christinastraat 113), zie flyers voor verdere info...

UNITED CRUELTY OF BENETTON

DOES THE THOUGHT OF LAMBS' HAVING CHUNKS OF FLESH CARVED OFF THEIR BACKSIDES MAKE YOUR SKIN CRAWL?

De actiegroep heeft bovendien hun eerste actie achter de rug. Hun doelwit was een Benettonfiliaal in de Steenstraat te Brugge. Op een drukke dinsdagnamiddag (28 juni) om 14u verzamelden zo'n tiental actievoerders voor de Benettonwinkel. Benetton is het doelwit geworden van een wereldwijde 'boycot' campagne omdat het bedrijf voor hun kleren Australische wol koopt, verkregen van schapen die een gruwelijke behandeling ondergaan. Er werden protestborden omhooggehouden, wat verkleedkledij aangedaan en hopen flyers verspreid. Eerder in België had de actiegroep Bite Back in Antwerpen en Brussel al geprotesteerd tegen Benetton. Het is PETA die de campagne opstartte en er zijn wereldwijd reeds talloze acties de revue gepasseerd.

animal rights benetton
vrijdag 2 september OHK OOSTENDE
christinastraat 113

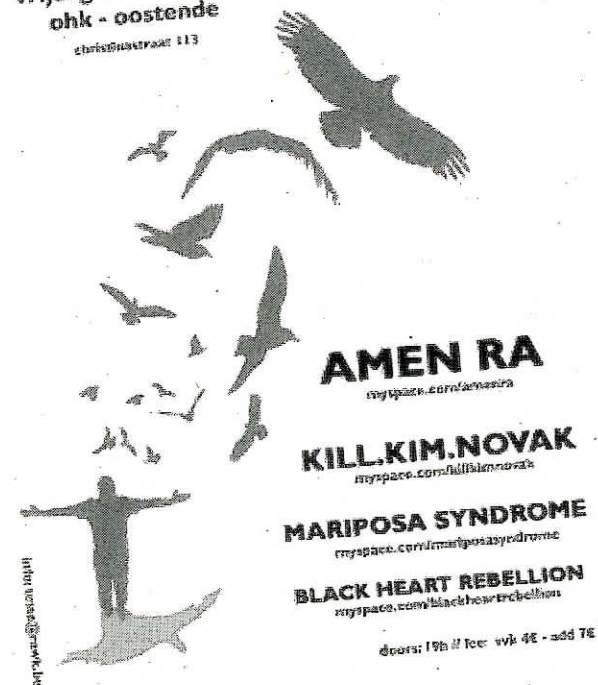
doors: 19h - toe: 4 presale - 7 at the door
vrijdag 2 september 2006
www.mylspace.com/rawk_animalrights

7 oktober - OHK
doors: 19h - toe: 4 presale - 7 at the door
vrijdag 2 september 2006
www.mylspace.com/rawk_animalrights

minus 45 de graad
sunpower
maudlin
better red
than dead

vrijdag 18 november
ohk - oostende
christinastraat 113

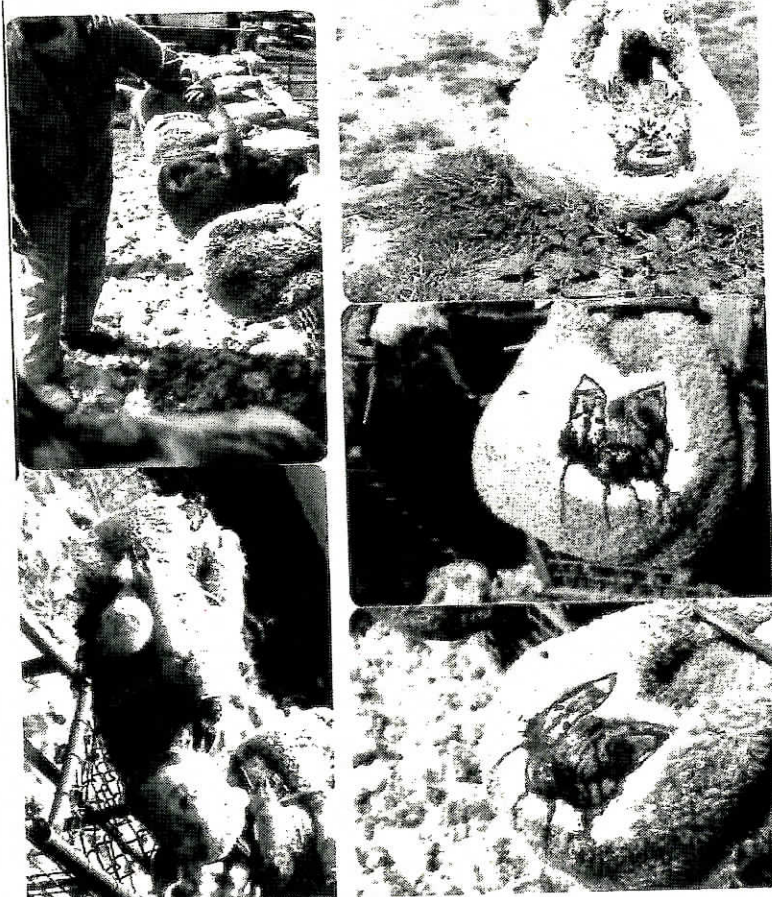
Benetton gebruikt wol uit Australië, waar schapen een gruwelijke behandeling ondergaan die 'mulesing' wordt genoemd. Daarbij worden schapen door boeren vastgezet met metalen stangen en vervolgens worden er zonder enige verdoving grote stukken vlees uit hun achterwerk gesneden. De schapenfokkers beweren dat dit wordt gedaan om te voorkomen dat de rimpelige huid van de schapen, een eigenschap waarop ze speciaal worden gefokt, besmet raakt met maden. In plaats van gebruik te maken van humanere methoden zoals het selecteren van minder vatbare schapenrassen of beter management van de veestapel, blijven de boeren het barbaarse en zeer pijnlijke mulesing uitvoeren.

Ook daarna staat deze zachtvaardige en weerloze dieren niets goeds te wachten. Als hun wol geen winst meer oplevert, worden ze verscheept naar het Midden-Oosten op enorme schepen zonder afdak, waardoor ze tijdens de reis vaak weken of maanden in de brandende zon zitten. Elk jaar worden er wel zes miljoen schapen op deze manier verscheept. Ze zitten met tienduizenden bij elkaar op schepen die zijn vergeven van ziektes. Schapen die ziek of gewond zijn (vaak platgetrapt door angstige schapen die het weinige beschikbare voedsel en water proberen te bereiken) worden vaak levend overboord gesmeten of verdwijnen bij volle bewustzijn in een maalmachine! Als de schapen hun eindbestemming eenmaal bereiken, zijn de overlevenden bang, zwak en vaak niet meer in staat te bewegen. Ze worden van de schepen gesleept en in vrachtwagens geladen om ze naar

markten in het Midden-Oosten en Noord-Afrika te vervoeren, waar ze zonder enige verdoving de keel wordt afgesneden. Het bestuur van Benetton weet dat dit allemaal gebeurt. Wij hebben het hen verteld en hen filmbeelden laten zien van deze mishandelingen. PETA heeft hen gevraagd geen Australische wol meer te gebruiken totdat mulesing en levende export zijn verboden. En wat hebben ze gedaan? Helemaal niets....

Veel meer info, video's, foto's en updates zijn te vinden op

<http://www.unitedcrueltyofbenetton.com> en
www.savethesheep.com

Solidariteit blijft een noodzaak

Even leek het erop dat het proces tegen de 4 van Aachen teneinde liep, dat 5 augustus de dag van het vonnis werd. Maar op 4 augustus besliste de rechter dat er de volgende dag geen zitting zou plaatsvinden en legde meteen nieuwe datums vast. De nieuwe datums zijn: 25 augustus, 5, 21, 28 september, 10, 11, 19 oktober en 7 en 8 november

18e Zitting, 4 augustus 2005 van het proces tegen
Jose Fernandez Delgado, Bart De Geeter, Gabriel en Begonia Pombo Da Silva

De zitting begon "stipt" met een klein half uur vertraging. Aan de kledij van Gabriel, enkel in onderbroek, en aan de solidariteitsbetuigingen van de ondersteuners was niets veranderd. De aangeklaagden waren in een goede stemming, het gerecht van zijn kant scheen bepaald nerveus. Van de kant van de verdediging werden opnieuw verzoeken ingediend inzake de bewijslast. Het verzoek om Jose ontoerekeningsvatbaar te verklaren, dat zijn advocaat de laatste procesdag had ingediend, werd onmiddellijk in het begin afgewezen.

De advocaat van Gabriel, Poell, vroeg daarna een deskundige van het Berlijnse Centrum voor Slachtoffers van Folter te vorderen, om een expertise op te stellen over de gevolgen van de folteringen en de eenzame opsluiting, die Gabriel gedurende zijn jaren in de Spaanse gevangenis ondergaan heeft, en de Akten van een proces 1997 in te sluiten, waarin de ontoerekeningsvatbaarheid reeds eenmaal vastgesteld werd. Jose's advocaat deed het verzoek een stellingname van Dr. Rieger van het Bundeskriminalamt te bekijken, waarin een verbetering van de technische mogelijkheden van de beeldverwerking besproken wordt.

De advocaat van Bart, Lindemann, diende het verzoek in een tweede getuige op te roepen, die vanuit de Halifaxstraat kon zien hoe Bart op 28 juni oriënteringsloos aan de Mercedes is voorbijgerend en pas later in de auto is ingestapt. Dit kon zij vanuit de verte observeren. Alle drie verzoeken werden door de procureur afgewezen. Die van Gabriel met als reden dat het niet relevant is voor het proces, die van Jose omwille van het rekken van het proces, en die van Bart zou gebaseerd zijn op vermoedens. Hierop repliceerde advocaat Scholz (Barts tweede advocaat) dat de procureur verzuimd zou hebben naar deze getuige onderzoek te doen. Daarop werd de zitting ongeveer drie uur voor beraad onderbroken.

Na de pauze werd het aanhalen van een tweede expertiseverslag over de toerekeningsvatbaarheid van Gabriel afgewezen, met als reden dat de expertise van Dr. Jankowski niet twijfelachtig zouden zijn en op generlei wijze te weerleggen. Het andere verzoek werd ingewilligd. De getuige van de Halifaxstrasse zal op 24 augustus gehoord worden. Evenzo Dr. Rieger. Rechter Nohl maakte bekend dat morgen geen procesdag plaatsvindt, en de volgende op 24 augustus om 10 uur van start gaat. Daarna heeft hij met de betrokken partijen overlegd over 10 volgende data tot eind 2005. Alvorens Bart, Jose en Gabriel uit de zaal werden geleid, was het mogelijk een onderhoud met hen te hebben.

www.escapeintorebellion.info

Er wordt opgeroepen voor een demonstratie in Aachen op 3 september!
Meer info binnenkort op www.escapeintorebellion.info...

OMDAT DE VRIJHEID HEN TE LIEF IS
SOLIDARITEIT MET BART, JOSE, GABRIEL EN BEGONIA

